

จุฬาทิพย์ สุจริตกุล. (2553). การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น. คณะศิลปศาสตร์ สถาบันรัชต์ภาคย์

บทคัดย่อ

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น (3) วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนในเขตพื้นที่ภูเก็ตเพื่อหาแนวทาง วิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมในการส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพต่อไปในอนาคต การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาจากเอกสาร ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยสนามที่เกิดจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น จำนวน 15 คน ใช้วิธีการเลือกแบบไม่เจาะจง โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่ค้นพบและนำมาพรรณนาเชิงอุปมัย

ผลการวิจัยพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25 – 35 ปี โสด มาท่องเที่ยวพร้อมกับเพื่อนและครอบครัว มีประสบการณ์การใช้บริการเชิงสุขภาพจากที่อื่นและเคยใช้บริการในประเทศไทย ประทับใจ ได้รับข่าวสารจากเพื่อน คนที่รู้จัก สื่อเทคโนโลยี และบริษัทนำเที่ยว เป้าหมายที่ใช้บริการก็คือเพื่อการผ่อนคลาย

2) ปัจจัยในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ พบว่า มี 2 ปัจจัย คือ 1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว สำหรับให้บริการแก่ลูกค้า แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรที่มนุษย์สร้าง และ 2. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ และการท่องเที่ยวเชิงรักษาโรค ซึ่งสามารถนำมาจัดรูปแบบได้ 4 รูปแบบ คือ 1. รูปแบบที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก ที่ใช้ทรัพยากรตามธรรมชาติและเน้นการดูแลและป้องกันโรคเป็นหลัก 2. รูปแบบที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง ต้องอาศัยทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และเน้นการดูแลและป้องกันโรคเป็นหลัก 3. รูปแบบที่เน้นภูมิปัญญาพื้นบ้าน ใช้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นชุมชนเพื่อการรักษาโรค 4. รูปแบบบริการทางการแพทย์ เป็นรูปแบบที่ต้องอาศัยปัจจัยการผลิตสูง เตรียมความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานสูง เน้นการรักษาโรคเป็นหลัก

3) นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นจะเน้นการท่องเที่ยวรูปแบบที่ 1, รูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านส่งเสริมจากภาครัฐ และเอกชนซึ่งรูปแบบที่ออกมาจะเป็นรูปแบบกิจการท่องเที่ยวแบบมวลชน (พีคเกททัวร์) และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้านดูแลและป้องกันโรค สำหรับรูปแบบที่ 4 ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นกลุ่มนี้ยังไม่ชัดเจน

4) จุดแข็งของไทยคือ การให้บริการแบบมีอาชีพ คุณภาพ ราคา ความสะดวก แต่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้ครบทุกด้านจำเป็นต้องเร่งสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะส่วนของการรักษาโรค และต้องเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะให้ชัดเจน เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเสี่ยงเฉพาะโรค ซึ่งทางภาครัฐและเอกชนจำเป็นต้องเร่งประชาสัมพันธ์และสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ให้เพิ่มขึ้น

กาศาศัญญ : การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ, นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น, รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ